

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 253/2019
19.03.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела противправно лишење слободе из члана 132. став 3. у вези става 1. Кривичног законика (КЗ), одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Душана Димитријевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту 4К 218/16 од 27.08.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 1071/18 од 17.01.2019. године, у седници већа одржаној 19.03.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Душана Димитријевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту 4К 218/16 од 27.08.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 1071/18 од 17.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту 4К 218/16 од 27.08.2018. године, окривљена АА, оглашена је кривом због извршења кривичног дела противправно лишење слободе из члана 132. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је осуђена на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, која ће се извршити на тај начин што окривљена не сме напуштати просторије у којима станује, уз примену електронског надзора, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, у коју казну се урачунава време за које је окривљена била лишена слободе – ухапшена дана 10.04.2015. године, а уколико окривљена једном у трајању од шест часова или два пута у трајању до шест часова, самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржава у затвору. Окривљена је обавезана да суду на име паушала плати износ од 8.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка да плати суду износ од 8.915,51 динара, затим Основном јавном тужилаштву у Пироту, износ од 31.747,69 динара, и оштећеној ББ, износ од 141.750,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења. Оштећена ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева за накнаду штете, упућена на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 1071/18 од 17.01.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, а пресуда Основног суда у Пироту 4К 218/16 од 27.08.2018. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Душан Димитријевић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљену ослободи од оптужбе или их укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости износи сопствену анализу и оцену изведених доказа, другачију од оне коју су дали нижестепени судови у побијаним пресудама, уз посебан осврт на исказ оштећене, сматрајући да је суд исти морао узети са великим опрезом, јер је оштећена током поступка више пута мењала исказ, а притом из њене лекарске документације произилази констатација коју је сама изрекла- да се лечи психијатријски, узима лекове, али не зна које. Такође, бранилац указује и да у конкретном случају, није поуздано утврђен механизам настанка повреда оштећене, будући да сам вештак није искључио и котрљање као могући начин, због чега је одбрана суду предложила реконструкцију догађаја. Поред тога, у захтеву бранилац нарочито истиче да у току овог кривичног поступка није могао бити изведен доказ ДНК вештачењем предмета извршења кривичног дела, будући да исти нису могли бити пронађени у просторијама ПУ Пирот, а поменуто вештачење би, према мишљењу браниоца, у конкретном случају довело до ослобађајуће пресуде.

Изнетим наводима, по налажењу овог суда, бранилац окривљене указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Међутим, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, не представља у смислу цитране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, законом дозвољен разлог због кога окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек - захтев за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Душана Димитријевића, оценио као недозвољен и на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић